

ватъ като орелъ. За онѣзи Херувимы ся
 пише, че сѣ пѣли и отпръдъ и отъ ди-
 ря съ очи: (Апок. 4, 6.) и пастирътъ е
 длъженъ да бѣде многоочитъ, който да
 разглѣдва не салтъ настоящиты нѣща, нѣ
 и бѣдѣщиты, кое какво ся работи, и ка-
 къвъ край ще земе. Тѣй и Златоустъ
 говори: „Хиляды очи му требватъ отъ
 всякадѣ: Хиляды, защото надлежи да
 пасе овци, и строго да варди, да не влѣ-
 зе съ стадото нѣкой вѣкъ въ овчи дре-
 хы облеченъ.“ (Св. Злат. дѣян. Право-
 ученіе 5.) Не стига на овезы небесны
 Херувимы да иматъ отъ вънъ, отъ предъ
 и отъ-дирѣ много очи, но еще и отъ вънѣ-
 трѣ сѣ пѣли съ очи; не стига и на па-
 стыря многоочитно на стадото си да глѣ-
 да, нѣ и отъ вънѣтрѣ въ свѣсть-тъ си
 да има бодро разглѣдваніе, незазира ли
 въ нѣщо свѣстьта му? Защото не е то-
 ва похвално предъ Бога, чтото другиты
 да глѣда, а себе си да не види, и да из-
 важда клечицѣтъ изъ братовото око, а
 гредѣтъ да не усѣща въ своето око. На